

Гриби з Юггота. 02 сонет. Гонитва

Говард Лавкрафт

2. Гонитва

Тримавши книгу під пальтом чимдуж,
Йшов я в провулках порту, похапцем,
Її сховав я від очей довкрузь,
І озирався, весь блідий лицем.
Провалля вікон хмурились мені,
Старих будинків погляд дивним був,
Того, що цегла крила в глибині,
Я жах і тугу до небес відчув.

Ніхто не бачив як я брав її,
Та сміх лунає й кругом голова,
Світи дрімають там, я чую, злі,
У книзі, котру я уполював.
Кошмар стін нескінченних вздовж дороги
І йдуть позаду десь незримі ноги.

Переклад Віталія Гречки